

INSPIRED VOICE AND NATURAL PHILOSOPHY IN THE DP

Inspired Voices Seminar, University of Sydney, 5 May 2011

1/ Proclus, In Platonis Theologiam, I 4, I p. 19-20 Westerink

Οἱ μὲν οὖν τρόποι τῆς παρὰ τῷ Πλάτῳ θεολογικῆς διδασκαλίας τοιοῦτε τινές εἰσι· δῆλον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι καὶ τὸν ἀριθμὸν εἶναι τοσοῦτους ἀναγκαῖον· οἱ μὲν γὰρ δι' ἐνδείξεως περὶ τῶν θείων λέγοντες ἢ συμβολικῶς καὶ μυθικῶς ἢ δι' εἰκόνων λέγουσιν, οἱ δὲ ἀπαρακαλύπτως τὰς ἑαυτῶν διανοήσεις ἀπαγγέλλοντες οἱ μὲν κατ' ἐπιστήμην οἱ δὲ κατὰ τὴν ἐκ θεῶν ἐπίπνοϊαν ποιῶνται τοὺς λόγους. Ἔστι δὲ ὁ μὲν διὰ τῶν συμβόλων τὰ θεῖα μνηύειν ἐφιέμενος Ὀρφικὸς καὶ ὅλως τοῖς τὰς θεομυθίας γράφουσιν οἰκεῖος. Ὁ δὲ διὰ τῶν εἰκόνων Πυθαγόρειος, ἐπεὶ καὶ τοῖς Πυθαγορείοις τὰ μαθήματα πρὸς τὴν τῶν θείων ἀνάμνησιν ἐξηύρητο καὶ διὰ τούτων ὡς εἰκόνων ἐπ' ἐκεῖνα διαβαίνειν ἐπεχείρουν· καὶ γὰρ τοὺς ἀριθμοὺς ἀνεῖσαν τοῖς θεοῖς καὶ τὰ σχήματα, καθάπερ λέγουσιν οἱ τὰ ἐκείνων ἱστορεῖν σπουδάζοντες. Ὁ δὲ ἐνθεαστικῶς μὲν αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν ἐκφαίνων τὴν περὶ θεῶν ἀλήθειαν παρὰ τοῖς ἀκροτάτοις τῶν τελεστῶν μάλιστα καταφανής· οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν οὗτοι διὰ δὴ τινῶν παραπετασμάτων τὰς θείας τάξεις ἢ τὰς ιδιότητας αὐτῶν τοῖς ἑαυτῶν γνωρίμοις ἀποδιδόναι, ἀλλὰ τὰς τε δυνάμεις καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ἐν αὐτοῖς ὑπ' αὐτῶν κινούμενοι τῶν θεῶν ἐξαγγέλλουσιν. Ὁ δὲ αὖ κατ' ἐπιστήμην ἐξαίρετός ἐστι τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας· καὶ γὰρ τὴν ἐν τάξει πρόοδον τῶν θείων γενῶν καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα διαφορὰν καὶ τὰς τε κοινὰς τῶν ὅλων διακόσμων ιδιότητας καὶ τὰς ἐν ἐκάστοις διηρημένας μόνος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῶν ἡμῖν συνεγνωσμένων ὁ Πλάτων καὶ διελέσαι καὶ τάξαι κατὰ τρόπον ἐπεχείρησε.

2/ Heracleitus, B92 DK22

Plut. de Pyth. or. 6 p. 397A Οὐχ ὄρας... ὅσην χάριν ἔχει τὰ Σαπφικὰ μέλη, κηλοῦντα καὶ καταθέλγοντα τοὺς ἀκροωμένους; Σίβυλλα δὲ μαινομένῳ στόματι καθ' Ἡράκλειτον ἀγέλαστα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἀμύριστα φθεγγομένη χιλίων ἐτῶν ἐξικνεῖται τῇ φωνῇ διὰ τὸν θεόν.

3/ Heracleitus, B93 DK22

Plut. De Pyth. or. 21 p. 404D ὁ ἄναξ, οὐδὲ τὸ μαντεῖόν ἐστι τὸ ἐν Δελφοῖς, οὔτε λέγει οὔτε κρύπτει ἀλλὰ σημαίνει.

4/ Heracleitus, B94 DK22

Id., de exil. 11 p. 604A Ἥλιος γὰρ οὐχ ὑπερβήσεται μέτρα· εἰ δὲ μή, Ἐρινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν.

5/ Empedocles, B6DK=Fr. 45 Pierris (from my unified reconstruction of Empedocles' work as a single poem)

[Doctrine 1, πρῶτον ἄκουε: the Elemental Roots of Existence. First Revelation of Truth, first part of Divine Physics]

τέσσαρα γὰρ πάντων ριζώματα πρῶτον ἄκουε
Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἠδ' Αἰδωνεύς
Νῆστις θ', ἠ δακρούις τέγγει κρούνωμα βρότειον.

6/ Empedocles, B8DK=Fr. 47 Pierris

[Doctrine 2, ἄλλο δέ τοι ἐρέω: Second Revelation of Truth. φύσις is μίξις. Two Opposing Principles (Φιλία, Νεῖκος) of Communion and Repulsion]

ἄλλο δέ τοι ἐρέω φύσις οὐδενὸς ἔστιν ἀπάντων
θνητῶν, οὐδέ τις οὐλομένου θανάτοιο τελευτή,
ἀλλὰ μόνον μίξις τε διάλλαξις τε μιγέντων
ἔστι, φύσις δ' ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται ἀνθρώποισιν.

7/ Empedocles, B17+a+Metaph.1009a23-32+Simpl. in Phys. p.161.20Diels= Fr. 58 Pierris

[Doctrine 3: Third Revelation of Truth: Δίπλ' ἐρέω. Cosmic Cyclicity in Two Opposing Phases under Two Opposing Principles]

B17.1 δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ἠϋξήθη μόνον εἶναι
ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφυ πλεόν' ἐξ ἑνὸς εἶναι.
δοιῆ δὲ θνητῶν γένεσις, δοιῆ δ' ἀπόλειψις·
τὴν μὲν γὰρ πάντων σύνοδος τίκτει τ' ὀλέκει τε,
ἠ δὲ πάλιν διαφυομένων θρεφθεῖσα διέπτει.
καὶ ταῦτ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα,
ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεύμενα Νεῖκεος ἔχθει.

- οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι,
10. ἡδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον' ἐκτελέθουσι,
τῇ μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰών·
ἦ δὲ διαλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ταύτη δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.
ἀλλ' ἄγε μύθων κλυθι· μάθη γάρ τοι φρένας αὖξει
ὡς γὰρ καὶ πρὶν ἔειπα πιφαύσκων πείρατα μύθων,
δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν ηὐξήθη μόνον εἶναι
ἐκ πλεόνων, τοτὲ δ' αὖ διέφυ πλέον' ἐξ ἐνὸς εἶναι,
πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ ἠέρος ἄπλετον ὕψος,
Νεϊκὸς τ' οὐλόμενον δίχα τῶν, ἀτάλαντον ἀπάντη,
20. καὶ Φιλότης ἐν τοῖσιν, ἴση μῆκός τε πλάτος τε·

8/ Empedocles, B25DK=Fr. 62 Pierris

[Transition]

...καὶ δις γὰρ, ὃ δεῖ, καλὸν ἐστὶν ἐνισπεῖν.

9/ Empedocles, B24DK= Fr. 63 Pierris

κορυφὰς ἐτέρας ἐτερήσι προσάπτων
μύθων μὴ τελέειν ἀτραπὸν μίαν,

10/ Empedocles, B21DK=Fr. 64 Pierris

[Recapitulation: Mixture of Elements under the Principles]

ἀλλ' ἄγε, τόνδ' ὁάρων προτέρων ἐπιμάρτυρα δέρκου,
εἴ τι καὶ ἐν προτέροισι λιπόξυλον ἔπλετο μορφῇ,
ἠέλιον μὲν λευκὸν ὄρᾶν καὶ θερμὸν ἀπάντη,
ἄμβροτα δ' ὅσσ' εἶδει τε καὶ ἀργέτι δεύεται αὐγῇ,
ὄμβρον δ' ἐν πᾶσι δνοφόεντά τε ῥιγαλέον τε
ἐκ δ' αἰῆς προρέουσι θελεμνά τε καὶ στερεωπά.
ἐν δὲ Κότῳ διάμορφα καὶ ἄνδιχα πάντα πέλονται,
σὺν δ' ἔβη ἐν Φιλότητι καὶ ἀλλήλοισι ποθεῖται.
ἐκ τούτων γὰρ πάνθ' ὅσα τ' ἦν ὅσα τ' ἔστι καὶ ἔσται,
δένδρεά τ' ἐβλάστησε καὶ ἀνέρες ἡδὲ γυναῖκες,
θῆρες τ' οἰωνοί τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθύς,
καὶ τε θεοὶ δολιχαίωνες τιμῆσι φέριστοι.
αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα

γίγνεται ἀλλοιωπά· τόσον διὰ κρήσις ἀμείβει.

11/ Empedocles, B26DK=Fr. 65 Pierris

[Recapitulation: Double Phase Cyclicity]

ἐν δὲ μέρει κρατέουσι περιπλομένοιο κύκλιοι,
καὶ φθίνει εἰς ἄλληλα καὶ αὖξεται ἐν μέρει αἴσης.
αὐτὰ γὰρ ἔστιν ταῦτα, δι' ἀλλήλων δὲ θέοντα
γίνοντ(αι) ἄνθρωποι τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν
ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν εἰς ἓνα κόσμον,
ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορούμενα Νείκεος ἔχθει,
εἰσόκεν ἐν συμφύντα τὸ πᾶν ὑπένερθε γένηται.
οὕτως ἦ μὲν ἐν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι
ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἐνὸς πλέον ἐκτελέθουσι,
τῇ μὲν γίνονται τε καὶ οὐ σφισιν ἔμπεδος αἰῶν
ἦ δὲ τὰδ' ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει,
ταύτη δ' αἰὲν ἔασιν ἀκίνητοι κατὰ κύκλον.

12/ Empedocles, B22DK=Fr. 66 Pierris

[The Mechanism of Communion and Repulsion. General Theory of Mixture]

ἄρθμια μὲν γὰρ ταῦτα ἐαυτῶν πάντα μέρεσιν,
ἠλέκτωρ τε χθῶν τε καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
ὅσα φιν ἐν θνητοῖσιν ἀποπλαχθέντα πέφυκεν.
ὡς δ' αὐτῶς ὅσα κρήσιν ἐπαρκέα μᾶλλον ἔασιν,
ἀλλήλοις ἔστερκεται ὁμοιωθέντ' Ἀφροδίτη.
ἐχθρὰ <δ' ἄ> πλεῖστον ἀπ' ἀλλήλων διέχουσι μάλιστα
γέννη τε κρήσει τε καὶ εἶδεσιν ἐκμάκτοισι,
πάντη συγγίνεσθαι ἀήθεα καὶ μάλα λυγρὰ
Νείκεος ἐννεσίησιν, ὅτι σφίσι γένναν ἔοργεν.

13/ Parmenides, B12DK

αἰ γὰρ στεινότεραι πλήντο πυρὸς ἀκρήτιοι,
αἰ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἴσα·
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἦ πάντα κυβερνᾷ·
πᾶσιν γὰρ στυγεροῖο τόκου καὶ μίξιος ἄρχει
πέμπουσ' ἄρσενι θῆλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὐτίς
ἄρσεν θηλυτέρῳ.

(To avoid repetition, I prefer the correction *πᾶσιν* in v. 4 to Diels' πάντα... <ή>)

14/ Parmenides, B13DK

Simpl. Phys. 39, 18 (after B12, 3): ταύτην (the Daemon) καὶ θεῶν αἰτίαν εἶναί φησι λέγων 'πρώτιστον... πάντων' κτλ. καὶ τὰς ψυχὰς πέμπειν ποτὲ μὲν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ ἀειδές, ποτὲ δὲ ἀνάπαλιν φησιν.

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων...

15/ Parmenides, B20DK (genuine fragment)

Hippol. Ref. v 8 p. 97, 2 W. μικρά, φησὶν [a Gnostic], ἐστὶ τὰ μυστήρια τὰ τῆς Περσεφόνης κάτω, περὶ ὧν μυστηρίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκεῖ οὔσης »πλατείας καὶ εὐρυχώρου« καὶ φερούσης τοὺς ἀπολλυμένους ἐπὶ τὴν Περσεφόνην <...>, καὶ ὁ ποιητὴς δὲ φησιν·

αὐτὰρ ὑπ' αὐτὴν ἐστὶν ἀταρπιτὸς ὀκρούεσσα,
κοίλη, πηλώδης· ἢ δ' ἠγήσασθαι ἀρίστη
ἄλλος ἐς ἡμερὸν πολυτιμήτου Ἀφροδίτης.

16/ DP Col. IV

4 ἄρ' οὐ τά[ξιν ἔχει διὰ τῶ]νδε κόσμος;
κατὰ [ταυτ]ὰ Ἡράκλειτος μα[ρτυρόμενος] τὰ κοινὰ
κατ[αστρέ]φει τὰ ἴδ[ι]α· ὅσπερ ἵκελος [ἱερο]λόγωι λέγων [ἔφη·]
«ἥλι[ος ἔωυ]τοῦ κατὰ φύσιν ἀνθρω[πη]ῖου εὖρος ποδός <έων>
τοῦ[ς οὔρου]ς οὐχ ὑπερβάλλων· εἰ γάρ [τι οὔ]ρους ἐ[ωυτοῦ]
[ἐκβή]σετα[ι] (vel. [ὑπερβή]σετα[ι]), Ἐρινύε[ς] νιν ἐξευρήσου[σι Δί-
κης ἐπίκουροι·]
τὸν δὲ λόγον ὑπερ] βατὸμ ποῆι κ[αὶ οὐ συνεχῆ]...

17/ DP Col. V

.....
4 αὐτοῖς. πάριμεν [εἰς τὸ μα]ντεῖον ἐπερ[ω]τήσ[οντες]
τῶν μαντευομένων [ἔν]εκεν, εἰ θέμις. οὐκοῦν
ἄρ' Αἰδοῦ δεινὰ τί ἀπιστοῦσι; οὐ γινώσ[κοντες ἐ]νύπνια
οὐδὲ τῶν ἄλλων πραγμάτων ἕκασ[τον], διὰ ποίων ἂν
παραδειγμάτων π[ι]στεύοιεν; ὑπό [τε γὰρ] ἀμαρτ<ι>ης
καὶ [τῆς ἄλλης ἡδονῆ]ς νενικημέν[οι, οὐ] μανθ[άνο]υσιν
[οὐδὲ] πιστεύουσι. ἀπ[ι]στή δὲ κάμα[θίη ταυτόν· ἤγ γὰρ]

[μὴ μα]νθάνωσι μῆ[δ]ὲ γινώ[σ]κωσ[ιν, οὐκ ἔστιν ὅπως]
[πιστεύσου]σιν καὶ ὀρ[ῶ]ντες...

18/ Plato, Gorgias, 493b-c

τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει [ὁ “μυθολογῶν κομψὸς ἀνὴρ, ἴσως Σικελὸς τις ἢ Ἰταλικός”], ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι. Τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπηκασεν τὴν τῶν ἀνοήτων ὡς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι’ ἀπιστίαν τε καὶ λήθην.

19/ DP Col. XX

ἀνθρώπων ἐν πόλεσιν ἐπιτελέσαντες [τὰ ἱερά εἶδον,
ἔλασσόν σφας θαυμάζω μὴ γινώσκειν· οὐ γὰρ οἶόν τε
ἀκοῦσαι ὁμοῦ καὶ μαθεῖν τὰ λεγόμενα· ὅσοι δὲ παρὰ τοῦ
τέχνην ποιούμενου τὰ ἱερά, οὗτοι ἄξιοι θαυμάζεσθαι
καὶ οἰκτε[ί]ρεσθαι· θαυμάζεσθαι μὲν ὅτι δοκοῦντες
πρότερον ἢ ἐπιτελέσαι εἰδήσειν ἀπέρχονται ἐπι-
τελέσαντες πρὶν εἰδέναί, οὐδ’ ἐπανερόμενοι, ὥσπερ
ὡς εἰδότες τι ὧν εἶδον ἢ ἤκουσαν ἢ ἔμαθον· [οἰ]κτε<ί>ρεσθαι δὲ
ὅτι οὐκ ἀρκεῖ σφιν τὴν δαπάνην προανηλῶσθαι, ἀλλὰ
καὶ τῆς γνώμης στερόμενοι προσαπέρχονται.
πρὶν μὲν τὰ [ἱερά ἐπιτελέσαι ἐλπίζον[τε]ς εἰδήσειν,
ἐπ[ιτελέσ]αντ[ες] δὲ στερηθέντες κα[ὶ τῆς] ἐλπί[δος] ἀπέρχονται.

20/ Plato, Meno, 81a-c

ΣΩ. Ἐγωγε· ἀκήκοα γὰρ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν σοφῶν περὶ τὰ θεῖα
πράγματα –

MEN. Τίνα λόγον λεγόντων;

ΣΩ. Ἀληθῆ, ἔμοιγε δοκεῖν, καὶ καλόν.

MEN. Τίνα τοῦτον, καὶ τίνες οἱ λέγοντες;

ΣΩ. Οἱ μὲν λέγοντές εἰσι τῶν ἱερέων τε καὶ τῶν ἱερείων ὅσοις μεμέληκε
περὶ ὧν μεταχειρίζονται λόγον οἷσις τ’ εἶναι διδόναι· λέγει δὲ καὶ Πίνδαρος καὶ
ἄλλοι πολλοὶ τῶν ποιητῶν ὅσοι θεῖοι εἰσιν. ἃ δὲ λέγουσιν, ταυτί ἐστιν· ἀλλὰ
σκόπει εἴ σοι δοκοῦσιν ἀληθῆ λέγειν. φασὶ γὰρ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι
ἀθάνατον, καὶ τοτὲ μὲν τελευτᾶν - ὃ δὲ ἀποθνήσκειν καλοῦσι – τοτὲ δὲ πάλιν
γίγνεσθαι, ἀπόλλυσθαι δ’ οὐδέποτε· δεῖν δὲ διὰ ταῦτα ὡς ὀσιώτατα διαβιῶναι
τὸν βίον· οἷσιν γὰρ ἄν –

Φερσεφόνα ποιναὶν παλαιοῦ πένθεος
δέξεται, εἰς τὸν ὑπερθεὺς ἄλιον κείνων ἐνάτω ἔτει
ἀνδιδοῖ ψυχὰν πάλιν,
ἐκ τῶν βασιλῆες ἀγαυοὶ
καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφία τε μέγιστοι
ἄνδρες αὖξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἦρωες ἀγ-
-νοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλέονται.